

PŘÍBĚH

HRNEC NA TROJNOŽCE

Žili byli chudý muž a žena, kteří měli jen jednu kravku. Žena muže jednoho dne přiměla k tomu, aby šel krávu prodat, jinak prý zemřou hladem. Když muž vedl krávu na prodej, potkal starce nesoucího hrnec na trojnožce. Stařec se zeptal chudáka, kam krávu vede. Ten odpověděl, že ji chce prodat, protože už nemají z čeho žít. Stařec mu nabídl, že krávu koupí.

„Dostaneš za ni tenhle hrnec,“ řekl a hrnec mu ukázal.

„Ne,“ odmítl chudák, „nemůžu ti dát krávu za hrnec.“

„Nebudeš výměny litovat,“ pravil stařec. „Ten hrnec ti opatří lepší věci, než je kráva.“

Chudák přemýšlel, co na to asi řekne jeho žena, ale ten podivuhodný hrnec se mu zamlouval, takže ho nakonec koupil. Dal muži krávu, vzal hrnec a vydal se s ním domů. Když žena hrnec spatřila a dozvěděla se, že muž za krávu nic jiného nedostal, chtělo se jí zlostí plakat. Vynadala mu, jak je hloupý, a mrskla hrncem pod postel, aby se rozbil, ale hrnec zůstal celý.

Když manželé ráno vstali, vylezl hrnec zpod postele a řekl: „Tak já půjdu.“

„Jdi si kam chceš!“ vyjela na něj žena.

Hrnec vyběhl ze dveří a namířil si to do mlýna, kde dvě dívky mlely obilí. Když skončily, jedna z nich řekla: „Aby mě husa kopl! Vždyť nemáme nic, v čem bychom tu mouku odnesly.“

„Hele!“ zvolala druhá dívka. „Tady stojí nějaký hrnec, nejlepší bude, když tu mouku odneseš v něm.“

Dívky naplnily hrnec moukou až po okraj.

„Tak já půjdu,“ pravil hrnec a vmžiku vyběhl ze dveří. Dívky se za ním s křikem rozběhly, aby ho chytily, ale on pádil tak rychle, že ho nemohly dohnat, a brzy se jim ztratil z dohledu. Doběhl s moukou domů k hospodyni. Když viděla, co přinesl, byla na

pohádka

něj o poznání milejší. Hned zadělala těsto a upekla chleba. Když šli večer spát, uložila hrnec opatrně pod postel. Uznala, že mu předchozího večera ukřivdila.

Druhý den ráno vylezl hrnec opět zpod postele a řekl: „Tak já půjdu.“

„Jen jdi, zlatíčko!“ odpověděla žena.

Hrnec vyrazil ze dveří a přiběhl k pekaři. Pekař měl zrovna plné ruce práce s chlebem, který vytahoval z pece, a obrátil se k jednomu z chlapců stojících kolem: „Zatrolená práce! Co si jen s těmi bochníky počneme? Není je kam dát.“

„Ale je, tady stojí nějaký velký hrnec,“ řekl chlapec. „Dáme do něj.“

Pekař tedy naplnil hrnec pecny chleba. Když byl hotový, hrnec pravil: „Tak já půjdu.“ A rozběhl se ke dveřím.

Pekař s chlapcem vyrazili co nejrychleji za ním, aby jej dostihli, ale nepochodili. Nebylo už po něm ani stopy.

Když hrnec přiběhl se všemi bochníky domů k ženě, byla na něj ještě milejší než předtím, a večer ho co nejopatrněji uložila pod postel, aby se nerozbil. Teď měli na nějaký čas chleba dostatek.

Následující ráno vylezl hrnec opět zpod postele a řekl: „Tak já půjdu!“

„Jen jdi, drahoušku,“ pronesla žena.

Hrnec zamířil na faru a vběhl do farářovy ložnice. Bylo časně zrána a farář se ženou leželi ještě v posteli, nebyli zvyklí brzy vstávat. Už večer počítal farář peníze a dosud s tím nebyl hotový. Dost jich zbývalo a ležely na stole. Farář neměl klid a chtěl už mít tuhle záležitost z krku. Vstal z postele a začal peníze opět počítat.

„Kdybych tak měl nějakou nádobu! Kam mám všechny ty peníze dát?“

„Tady u stojí nějaký velký hrnec, odkládej peníze do něj,“ odpověděla žena. A tak farář házel peníze do hrnce.

„Tak já půjdu!“ prohlásil hrnec a rychle vyběhl ze dveří.... a zbytek už znáte.

SIHÁČEK

426

březen 2024

Jak to zvládáme CO SE STALO

28. 2. — to vypadalo, že zima skončila. Schůzku jsme zahájili venku a zakončili v klubovně.

Na zahradě klubovny byl připraven zahajovací úkol hry „Poklad kapitána Williama Kidda“. Čekaly na nás úkony nezbytné pro » nalodění «. Vzali jsme na záda batoh s proviantem, doběhli do přístavu, kde jsme přesouvali „balast“, který jsme uložili pod stěžeň, vylezli jsme na něj a spustili plachtu...

Čas, než všichni splnili úkol, byl docela dlouhý. Nejnáročnější bylo přesouvání „balastu“ ten dřevěný kvádr je totiž docela těžký.

Potom jsme uklidili trasu úkolu, napnuli lano jako čáru, a letos poprvé si zahráli »vybíjenou vracečku«. Světla ubývalo takže nadešel ten správný čas na »schovávanou«. Zahráli jsme si tři kola a pak se přesunuli do klubovny.

Následovala krátká vsuvka šifrovací — luštili jsme dvě slova v morseovce. Nečekaně dlouho, ale nakonec měla většina správný text — William Kidd.

Rozdali jsme si »nové číslo« časopisu, sbalili, uklidili a vyrazili k domovům...

6. 3. — se lehce ochladilo, během dne svítilo slunce, ale v čase schůzky začalo jemně pršet. Schůzku jsme strávili v klubovně. Nejlepším přítomným z minulého úkolu dlouhodobé hry byl třetí Kuba. Ten rozhodnul kam poplujeme, a jak se ostrov bude jmenovat — máme „Ostrov kapitána Kuby“.

Zadání dnešního úkolu pro dlouhodobou hru znělo »světlo v jeskyních«. Zapalovali jsme řadu svíček na jednu sirku... Někomu to šlo lépe, někomu pocho-dovaly nervy, ti zkušenější dokázali na jednu sirku, co měli k dispozici, zapálit všech deset svíček.

Dále jsme zápolili v »přetlačování tyčí«. Tady rozhoduje váha a síla, takže pokud máte ty správné parametry a nepodceníte soupeře...

Potom jsme se rozdělili na dva týmy a vyzkoušeli si schopnost spolupráce a rychlost reakce ve hře »elektrárna«. Řekl bych, že tentokrát rozhodly chyby — odpinknutí Karla nebo falešný signál...

Poslední hrou pro dnešní den byl »noční hlídač«. Tentokrát dělal hlídače pouze Milach, a některé lupiče úspěšně chytil : -D.

Před závěrem přišla opět krátká šifrovací vsuvka. Luštili jsme dvě slova »ve zlomcích«. Brzy měla většina správný výsledek — Karibské moře.

Nakonec jsme vyhlásili vítěze únorového bodování — gratulujeme Sebovi...

WEB: www.oceti.cz/sihaspap/
vyšlo: 13. 3. 2024

Ilustrace: Testárka fotky: Canon S120
e-mail: [sihasapa@centrum.cz](mailto:sihaspapa@centrum.cz)

autoři vydání: Michael a Pavouk (tel. 605 150 727)
příspěvky: Michael, bratři Grimmové

